

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Ké. iratok nem adatkak vissza.

KÖZÉRDÉK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félévre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Az E. M. K. E. idej közgyűlése.

Az E. M. K. E. évi közgyűléseit eddig erdélyi részben nagyobb városokban tartotta, inkább szűkebb családi körben, erdélyi érdeklődő közönség jelenlétében. Az idén azon szerencsés gondolata támadt az elnökségnek, hogy közgyűlését Budapesten az ország szellemi központján s oly időben tartassa meg, midőn az egész ország ül hálaünnepeket s mutatja be hódolatát, hűségét és szeretetét a legalkotmányosabb magyar királynak. A főváros meleg szeretettel fogadta az erdélyi magyar közművelődés zászlóvivőjét, legszebb helyiségét a Vigadó dísztermét nyitotta meg előtte s lakosságának színejavát küldte el, hogy annak férfiai magas hivatali s társadalmi állásukkal, nő tagjai előkelőségükkel, nemőknek természetes bájával valamennyien pedig hazaszeretetének melegével emeljék az ünnepély fényét, díszét és jelentőségét. A király fogadásánál az E. M. K. E.-nek a díszhely volt kijelölve; az ország annyi testületei között neki jutott a szerencse, hogy az érkező királyt első üdvözlője s a magyar nemzet hálaája s szeretete felől biztosítsa.

A Vigadó nagyterme előkelő díszes közönséggel telt meg. Ott volt Csáky Albin gróf vallás- és közoktatásügyi miniszter, Bethlen András földművelésügyi miniszter, politika, egyház, tanügy országos kitűnőségei, 200 törvénybíró, város, egyesület, intézet és testület képviselője. A testületek s egyesek üdvözlő sürgönyei meghaladták a hatszázat, s testületeket többnyire főispánok, alispánok, országgyűlési képviselők, polgármesterek, előkelő birtokosok s honoratiorok képviselték.

A fővárosi előkelő női világból s különösen az EMKE fővárosi lelkes nőtagjai közül számosan emelték az ünnepély fényét. Bethlen Gábor gróf elnök megnyitó beszédében vázolja az egyesület

békés kulturális céljait, felemlíti annak erkölcsi súlyban s anyagi eszközökben való fokozatos fejlődését, mely azonban még mindig nem áll arányban a leküzdendő nehézségekkel, mivel a töke vagy, a külön rendeltetésű Kunkocsárd alapítványon kívül nem tehető többre 600 ezer forintnál, mely jelentékeny ugyan más egyletek vagyonával összehasonlítva, „de elenyésző csekély összeg ha az erdélyi magyar közművelődési egyesület által felölt munkaprogram megvalósításáról kell gondoskodni.”

Bizik, hogy a magyar társadalom s elsősorban a főváros melynek most alkalma nyílt közvetlenül megismerni az egyesület tevékenységét, jövőre sem vonja meg hazafias támogatását. Üdvözlő a kormány jelenlevő képviselőit, kik jelenlétükkel tanúsítják, hogy a kormány az egyet érdekeit szíven viseli, s azt hathatós erkölcsi támogatásban részesíti. Az éljenzéssel fogadott elnöki beszéd után a gyűlés kimagasló pontja volt Berzeviczy Albert vallás és közoktatásügyi államtitkár hazafias hévvel előadott magas színvonalu felszólalása melyet több helyt a közgyűlés zajos helyeslése szakított félbe. A közgyűlés után diszebed este pedig a népszínházban diszeledés következett. A diszebeden tartott telköszöntők közül kimagasló a Jókai Mór és Apponyi Albert grófé, melyeknek közlését lapunk szűk tere sajnálatunkra nem engedi meg. A Berzeviczy beszéde a melyet minden magyar ember a legnagyobb lelki gyönyörrel olvashat, a következő volt:

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Az E. M. K. E. budapesti választmányának meg-tisztelő megbízása folytán nekem jutott a szerencse, hogy a budapesti s a Királyhágón inenni tagtársak nevében szívem mélyéből fakadó örömmel és lelkesedéssel üdvözlöm az ezen emlékeztetés alkalomra az erdélyi részekből, az ország fővárosába fölsereglett tisztelt honfitársainkat' érzelten és törekvésben édes testvéreinket!

Egyik este azonban igen kedves nemzeti kép szemlélő voltunk.

Hajónk legszeretreméltóbb fiatal spanyol sennoritája (ki párisi nevelését befejezván szüleivel hazatérőben volt.) társnői és társaival nemzeti táncukat spanyol táncdarabok mellett adták elő.

Mondhatom, hogy nagyon meglepett az a rendkívüli finom tapintat, melyet tánc közben követnek.

Táncuk sem valcer, sem mazur lépésnek nem felel meg, gyorsabb a mi csárdásunknál, szeszélyes fordulatokkal váltakozva. De mily különbség!

A spanyol urakat mintha száz szemük volna, úgy tudnak vigyázni, nemcsak táncosnőjükre, hanem szomszédjaikra is,

Senki se kap oldalba lökést és bárki is bátran fel-lephet velük tyukszemes lábbal is, a nélkül, hogy ezért a legkevésbé is aggodnia kellene.

E mulatozás közepette oly szomorú esemény adta elő magát, mely az általános jókedvet megzavarta, 2-3 napig leverő esend foglalta el az egész hajót.

Az Ameriquenek halottja volt!

Egy gazdag martinqui rumgyáros, ki Párisban felvétl örökségével a szigetre visszatérőben volt, régi szivbaja által legyőzve, ott feküdt halva cabinjában.

Vele kivétel tettek, minthogy közeledtünk Marini-quehoz, ezen dobta őt a tengerbe, hanem átadták váró családjának.

Mily szomorú lehetett a viszontlátás!

Pointe-à-Pitret (Guadeloupe szigetén) és Basse-Ferret közel egymáshoz értük el, hajónk mindkét helyen személyeket és sok árucikkeket tett le. A gyarmatlakó négernek nagy számmal jöttek fel, vaniliát, banánt, ananászt és egyéb déli gyümölcsöket árulva.

Itt sokan felhasználták a kedvező időt s a csónakázók nagy része szingzag, illatos virág-csokorral tért vissza, kedveskedve asztali szomszédoknak, rokonok s ismerősöknek.

Valóban szebb, emlékezetesebb törekvéseinkre és reményeinkre nézve jelentőségesebb alkalom nem hozhatott volna bennünket itt Budapesten össze, mint az, a melynek lélekemelő benyomása alatt állunk éppen e napokban. A mikor az egész nemzeti élet lüktetése itt az ország szívében egyetlen nagy szivdobbanásra egyesül, a mely szivdobbanás kifejezi azt a lángoló szeretetet, melylyel a legjobb király iránt viseltetünk, ebben a szivdobbanásban benne kell hogy lüktessen a mi egyesületünk élete és törekvése is, mert egyesületünket is az alkotmányhoz és a királyhoz való hűség szelleme vezérli és soha olyat nem akart, soha olyat célba nem vett, a mi a népeit atyailag szerető király helyeslésére nem számíthatna.

A hazafiai öröm e napjai, a melyekben mindnyájan csak azt érezzük, a mi bennünket egyesít és semmit nem érzünk mindabból, a mi bennünket az élet küzdelmeiben elválasztani szokott, az örömben és lelkesedésben való egyesülés e napjai legyenek egy új, erős szövetség kiinduló pontja, a melyet egyesületünk célja érdekében kötünk s mai ünnepélyes közgyűlésünkkel pecsételünk meg.

Erre a szövetségre a Királyhágó felett nyújtunk egymásnak testvéri jobbot. Önök odaát, közvetlen részesei a küzdelemnek, a fáradságos, de dicső munkának; mi, az innesső oldalon rokonérzelmünk melegével közös eszméink terjesztésére irányított buzgalmunkkal s közös ügyünk oltárára tett filléreinkkel igyekszünk az önök törekvését támogatni. E szövetségnek megakarjuk, megfogjuk hódítani az egész országot; én remélem, hogy önök tisztelt erdélyi honfitársaink, azzal a meggyőződéssel fognak szűkebb hazájukba muakajok mellé s a küzdelem sáncaira visszatérni, hogy muakajokban és küzdelmükben az egész magyar nemzet áll önök megett.

Világosan látjuk és határozottan akarjuk a célt, a mely bennünket összehozott és összetart; nem ingathat meg annak követésében sem az utunkba gördülő nehézség és akadály, sem a gyanúsítás vagy félreértés veszélye.

Mi senkitől semmit elvenni nem akarunk, csak adni akarunk, szellemi kincseket akarunk adni a szellemileg szűkölködőknek nevelés, oktatás, ismeretterjesztés által. Senkit nem akarunk leigázni, csak magunkkal egyenlővé akarunk tenni mindenkit a haza közös szeretete, a nemzeti összetartozás érzete, nemzeti nyelvünk és műveltségünk megértése által.

Forte de Franceon eladó kézimunkákat is hoztak fel a négernek, de ezeken semmi színérzékét, semmi symetriát nem voltam képes felfedezni.

Annál jobban tetszett egyéb árucikkük, a csinos, kerek palma legyezők, a kokuszdió, a cukornád s különféle illatos gyökerek, miket fehérnemű közé igen sokan vásároltak.

Hajónk szénfelvétel miatt hosszabb szünetet tartott e francia gyarmat előtt, s így elhatároztuk többen a gyarmat megtekintését.

Az utcákat mindenféle négerlek lépték el, kíváncsian bámészkodva, hosszú bő kötéseinkben, idétlen alakjukkal, együgyű arcukkal nem költenek fel nagyobb érdeklődést. Városuk nem mondható tisztának, levegője büzös a fekete sajtáságos szagával telítve, egyetlen szép pontja azon térség, melyen Josephin császárnő remek márvány szobra ékeskedik. De annál szebb a város környékén magasan fekvő várerősségével, melyet palmaerdők vesznek körül, helyen-helyen kokusz és narancsfákkal.

Eltikkadva érkezünk vissza hosszú, poros sétánkban s jó kedvvel foglaltuk el helyünket a terített asztalnál. A diner mint rendesen 6-7 fogás ételből állt, a menu ezuttal kitűnő desszerteket ígért, miket hajónk e gyarmatból vásárolt.

Az illatos ananász, a puha sárga belű platinos nagy kedvelőre tettek szert én bennem.

Diner végeztével mindenki szobájába vonult és e szokatlan jelenség meglepett engem.

Csak később láttam, hogy a nagy ebédlő hosszú széles credence oltárrá készült átváltozni.

Később megjelent egy öreg francia pap segédjével, s megjelentek az utasok, a hajó személyzete ima könyvvel kezökb s kezdetét vette az éjjeli mise.

(Folyt. köv.)

TÁRCZA.

Közép-Amerika felé.

— Utirajz —

Írta: Ebergényiné Emmánuel Ida.

(Folytatás.)

A francia hajón, melyen utaztunk, francia, creol, spanyol, angol, magyar, német, olasz, mulát, néger mind képviselve voltak.

Kellemes csevegés, könyved társalgás jellemezte a franciákat.

Fesztes, merev, büszke magatartás a spanyol sennoritákat, az angol nők és férfiak komoly elzártkozottságban olvasgatnak, jegyzetnek folyton. A creol faj rendkívül rokonszenves tagjai által volt itt képviselve.

Egy magas, kővér négerhölgy önéretesen lépeget, kezében tartva kockás selyem uszályát és a salon nagy tükörében mindegyre elmélyed, vigyázva igazgatja szűrah kendőjének csokrait, mely széles fejét dísz gyanánt körül veszi.

A magyar nemzetet kis fiammal képviseltük, kit hamar megszerettek, csak a társalgás sehogy se ment vele.

Néhány spanyol pap megjegyezte róla „hogya e kis fiu magyar úgy már minden többi nyelv csak játékos lesz neki, mert hisz a magyar nyelv nehezebb a világ összes nyelveinél!”

A második héten, már csakugyan könnyebb volt ki fiamnak; hallva a sok gyermek beszédét, ismételni kezdte a francia és spanyol szavakat s ettől kezdve megkötötte a barátságot a hajó utasaival.

A rendes esti koncertek meg-meg újultak. Pár magyar dalt rendkívüli tetszés kísérte . .

A nemzetiségi kérdés Magyarországon rég megszűnt a fajok hatalmi kérdése lenni. Egy nagy civilizációs misszió kérdése az, a mely misszió teljesítése körül az államalkotó magyar faj csak kötelességet vindikál magának és ezt a kötelességet teljesíteni fogja, teljesíteni tudja is; hogy a magyar társadalom megértette a nemzet geniusának intó szavát; annak fényes tanubizonyosságát szolgáltatják közművelődési egyesületeink s ezeknek élén az E. M. K. E.

Hiszem, t. közgyűlés, a kinek ép esze és ép szive van, az lehetetlen, hogy rokonszenvet ne érezzen. — ha még oly távol áll tőlünk — a mi törekvéseink iránt. Lehetne egy nemzetnek magasabb, nagyobb célja, mint az, hogy magát egy oly szellemi kultúra által örökítse meg, a mely minden mulandó anyagi alkotást túléli és a melyben mindenkora kifejezve marad az ő nemzeti egyénisége, jelleme. Amde ilyen nemzeti kultúra csak egy nyelven állhat kapcsolatban, csak egy faj jellegét, típusát viselheti magán. Ilyen nemzeti kultúrája van, vagy lehet minden népfajnak, a mely hazánkban képviselve van, megalkotásában, kifejtésében senki sem hátráltatja őket, de a magyaron kívül minden népfaj a maga kulturális sulypontját más országban találja fel. Az erdélyi szászt a bánáti német sohasem lesz zászlóvivője a nagy néme, kulturának; a mi kulturát a magyarországi román vagy szerb produkál, az mindig csak visszénye lesz annak a szellemi életnek, a mely Romániában, Szerbiában honos; de a magyar nemzeti kulturát csak Magyarország alkothatja meg, ez az egyetlen kultúra, a melynek léte, vagy nem léte ez ország létéhez vagy nem létéhez van kötve; oly fa, a mely csupán a földben gyökerezik s a mely azért hivatva van terebélyes lombzatát erre az egész házra szétterjeszteni.

Ezt a magyar nemzeti kulturát kifejleszteni, megizmosítani és elterjeszteni kötelessége államnak és társadalomnak egyaránt, céltudatosan és határozottan kell erre törekednie az államnak, menten minden erőszakoskodástól, de a bátorisan tértovábbástól is szabadon. És míg az állam megjelöli az irányt és felállítja a kereteket, a társadalom a maga munkájával és áldozatkészségével siet azokat a kereteket kitölteni.

Nyíltan és büszkén valljuk, hogy mi arra törekszünk, miszerint ezen a magyar földön ne legyen egy talpalatnyi olyan terület, a melyen a magyar ember idegennek kénytelen érezni magát; azt akarjuk, hogy a magyar nyelv tudása és szeretete erős kapocs legyen, mely hazánk minden, bármily nemzetiségű polgárát nemzetiségéből való kivétel nélkül összekösse; azt akarjuk, hogy a magyar szó, a magyar dal fölzendüljön mindenütt a Kárpátok tövében csak úgy, mint az Alföld délibábos rónáin, hogy továbbgye azt a Quarnero és Adria hulláma ki a nagyvilágba, hirdetőjéül annak, hogy ez a nemzet, a melyet a történelemből nagyinak ismertek harci erényei miatt, nagyinak bizonyult a béke műveiben is, nagyinak bizonyult szelleme által s azzal is megtudta hódítani azt a földet, a melyet hajdan fegyverével megszerzett.

S ha egyszer ez a nagy szellemi küzdelem győzelme véget ért, akkor a haza nem tője rá fog mutatni önkre, tisztelt erdélyi rész honfitársaink és azt fogja mondani: ezeknek az érdeme legnagyobb, mert ott, a hol ők voltak, volt legnagyobb a veszély és legnagyobb a győzelem.

Isten hozta körünkbe szeretett erdélyi rész tagtársainkat. (Viharos éljenzés.)

A nagyenyedi ref. egyházmegye közgyűlése.

A nagyenyedi ref. egyházmegye ez évi tavaszi rendes közgyűlését folyó június hó 15-én tartotta meg Nagyenyeden. A megelőző nap délutáni óráiban a lelkész özvegy árvai gyámintézet részvényes tagjai tartottak a tagok szépszáma jelenlétében gyűlést, melyen az özvegy árvai gyámialap számadásos ügyei nyertek elintézését. Ide vonatkozólag örömmel említjük meg, hogy az egyházmegyei gyámialap 1891. dec. 31-én 13,280 forinttal zárult s a múlt évi növekedés meghaladta az 1400 forintot. E mellett ellett bátorozva, hogy a gyámialap részére egy tízmentes szekrény szereztessék.

Az egyházmegyei közgyűlést az újvárosi háza tanács-teremben Hegedűs Lajos esperes nyitotta meg reggeli 9 órakor, egy szép imával, mely után a tagok számbavétele és a közgyűlés megalakulása következett. A megjelent tagok sorában ott láttuk P o g á n y György egyházmegyei főgondnok, gr. B e t h l e n Bálint algondnok, gr. T e l e k i László, S i m o n Béla tanfelügyelő, dr. H o r v á t h Miklós, K o v á c s Gyula, S z e n t g y ö r g y i József stb. világi képviselőket.

A gyűlés megalakulása után elnöklő esperes egy szépen fogalmazott jelentésében ad számot az egyházmegye állapotáról; részvétellel emlékezik meg id. G á s p á r János tanfelügyelő, T ó t h Mózes felvinczi ev. ref. pap és Z a t h u r e c z k i Károly győresi ref. pap el-

hunytáról, mint a kik egyházmegyénk közéletében, évtizedek során élénk buzgalommal vettek részt és hatáskörükben hasznos tevékenységet fejtettek ki.

A jelentést közgyűlés élénk éljenzésekkel fogadta s Pogány György főgondnok ajánlatára elhatározta, hogy az egész terjedelemben jegyzőkönyvre iktattassék.

Ezután S á n d o r János egyházmegyei főjegyző olvassa fel a múlt évi őszi közgyűlés ideje óta tartott egyházmegyei tanács ülésekről vezetett jegyzőkönyveket. Közgyűlés örömmel győződött meg, hogy az egyházmegyei tanács kötelességének híven és pontosan eleget tett s az egyházmegye ügyei rendben vannak. Örömmel értesült arról is, hogy a torozkőszentgyörgyi ref. templom teljesen fel van épülve s felszentelésre vár valamint arról, hogy M.-Gezsen az iskoláztatás ügye élénk lendületet vett s gr. B e t h l e n Sándor egy két kater. hold területű telket ajándékozott az oda való ref. hitközségnek azon célból, hogy arra az állam és az EMKE segítségével egy alkalmas iskola épüljön. Ezen felül ajándékozott egy épületet, mely nem nagy költséggel alkalmas imaházzá alakítható, ajándékozott továbbá szorgalmi alap létesítése céljából egy hold szántó földet.

Közgyűlés az áldozat kész, derék gróf nevét élénken megéljenzte. Élénk vitára szolgáltatott alkalmat a mező n.-csáni ref. lelkész ügye. Az ottani lelkész ugyanis a községi iskola igazgatói teendőinek vitelétől, a tanfelügyelő által felmentett s e miatt a tanfelügyelővel kellemetlen összejutásba jött. Miután lelkészi kötelesség mulasztásról is szó van, az ügy az espereshez tételtett át olyan értelmű utasítással, hogy ha a fegyelmi eljárás megindításának szüksége forog fenn, az esperes ezt az ügyet tegye át az egyházmegyei köztörvényszékhez.

A hosszú tárgysorozatból felemlítésre méltónak tartjuk még a felvinczi ref. egyház papi új díjlevelének ügyét, mely szintén élénk vitára szolgáltatott okot. Közgyűlés a bemutatott új díjlevelet, mely az eddigi papi fizetéshez mérten m. e. 200 forint emelkedést mutat, lényegében változatlanul elfogadta. Ellenben egyhangulag elutasított az ar. győresi ref. egyházközség olyan értelmű kérésével, mely szerint a nevezett hitközség a díjlevelen az eddigi papi fizetés alább szállítását eredményező módosításokat óhajtana tenni.

B a r a b á s József egyházmegyei közügy-igazgató és pénztáros ajánlata folytán közgyűlés elhatározta, hogy az egyházmegyei u. n. „Kálvin” alap csatolassék az egyházmegyei közalaphoz, az egyházmegyei könyvtár alap pedig jövedelmi források nyitása által lehetőleg növeltesék, egyidejűleg az egyházmegyei könyvtár ideiglenes kezelésével V e r e s s Károly székely-földvári lelkészt bízta meg.

A gr. B á n f f y György lemondása folytán trespredésbe jött egyházmegyei főgondnoki állásra egyhangulag jelöltettek. S z e n t p á l i Ignácz, továbbá gr. B e t h l e n Bálint és Z e y k Dániel, két utóbbi algondnoka az egyházmegyének, s szintén megürült egyik köztörvényszéki bírói hely S i l á g y i Faakas személyével töltesse be, pót tagokul eme törvényszékhez: J a n e s ó Lajos és B e r t a l a n József választottak meg. — Megválasztottak továbbá egyik kandidáló papi biztossal B a r a b á s József, házassági törvényszéki bírakkal F ü z i Sándor, M i k l ó s i József és V á s á r h e l y i László lelkészek, két utóbbi szavazat többséggel, a többiek mind egyhangulag lettek megválasztva.

A választások megejtésével a közgyűlési tárgysorozat véget ért s a jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése után elnöklő esperes közgyűlést bezárta.

Gyűlésvégeztével az esperes, fő- és algondnok világi és egyházi képviselők a „Két hatyu” vendéglő helyiségébe vonultak közebédre. Az izletes ebéd alatt szellemesen felköszöntették az erdélyi ref. püspököt, az esperest a jelen levő egyházmegyei fő- és algondnokokat, S i m ó Béla tanfelügyelőt, az egyházmegyei főjegyzőt, közügy igazgatót, K o v á c s Gyula enyedi, M é s z á r o s István felvinczi polgármestert, gr. T e l e k i László egyházmegyei képviselőt, az újonnan választott köz- és házassági törvényszéki bírakkal, dr. K o v á c s Ödön és H e g e d ű s János tanárokat, a távollévő S z e n t p á l i Ignácot stb.

Ebéd végeztével a házassági törvényszék tartott ülést. Miután ezen ülés is véget ért, P o g á n y György főgondnok állott fel s indítványozta, hogy az elnöklő esperesnek elismerést és köszönetet szavazanak a tapintatos elnöklést, mi meg is történt.

Még csak annyit említünk meg ide vonatkozólag, sokan vannak úgy az egyházi, mint a világi képviselők közül, kik ezen közgyűlésen, egy vagy más elfogadható, vagy elnem fogadható okok miatt nem jelentek meg; továbbá, hogy S i m ó Béla e megyei képviselő a tordai presbiterium megbízása folytán és nevében a folyó év őszi tartandó egyházmegyei közgyűlést meghívta Tordára, mely meghívás örömmel el is lett fogadva.

Egy egyházmegyei képviselő.

Az erdélyi református tanárok értekezlete Maros-Vásárhelyt.

(Folytatás.)

Ezután a megjelent képviselőket vették számba. Az elnök fájdalommal emlékezett meg a tanári értekezlet egyik legrégebbi tagjának G á s p á r János kir. tanácsos, tanfelügyelő elhunytáról. Egyike volt azoknak, a kik ref. tanügyünknek legbuzgóbb bajnokai voltak s egy szervezet kidolgozása által, mely kollégiumainkban hosszú időn át fenn állott, iskoláink fejlődésének hatalmas előmozdítója volt. Az értekezlet fájó érzelmének jegyzőkönyvileg ad kifejezést.

Most az értekezések és előterjesztések következtek. B e d ő h á z i János felolvasva a m.-vásárhelyi ev. ref. kollégium történetét a legújabb harminc évről, feltüntetve Maros-Vásárhely helyzetét, mint tanügyi központon tot. Vázolta a kollégium kebelében létezett jogakadémia történetét, mely a halhatatlan emléktű D ó s a Elek buzgó és kitartó működése folytán keletkezett. Feltüntette a gimnázium fejlődését, végül a tanulók létszámadatait sorolta fel, arra a következtetésre jutva, hogy a létszám észlehető esőkkenése nem tulajdonítható belső okoknak, vagy személyi természetű fogyatkozásoknak, hanem merőben külső okok, a viszonyok alakulási idezték azt elő.

S z a k á c s Mózes udvarhelyi tanár olvasta fel ezután értekezését „A jövő középiskolájáról,” melyben feltüntetett tanügyünk bajforrásait s a gimnáziumot szorosabb kapcsolatba ohajtja hozni a népiskolával. A jövő középiskolájában, szerinte a latinnyelv tanítása csak a 4-ik osztályban veszi kezdetét, míg a németnyelv már az 1-ső oszt. tantárgyai közé főlvetetik. Az élyenzéssel fogadott értekezés nagy vitát provokált, melyben szabó Sámuel és B o d Károly tanárok vettek különösen részt. A délutáni ülésen dr. B o t h I s t v á n zilahi tanár olvasta fel „A tanárképzés és felekezeti” c. értekezését. A felekezeti tanároktól — igen helyesen — megkívánja, hogy egyházi érzületűek, az egyházi kérdésekkel ismeretekesek legyenek, mívégre szükségesnek tartja egy protestáns tanárképző felállítását. Az érdekes vitában felszólalók többsége azonban azon véleményben volt, hogy az egyháziasság, az erős „protestáns érzület és jelleg a családi, a népiszkolai és célszerű gimnasialis nevelés gyümölcse lehet csupán és semmi esetre sem az egyetemen elsajátítható szurrogátum. Épen ezért a többség minden specialis felekezeti tanárképzőt szűkegfelveti erőpazarlásnak, sőt nemzetiségi tekintetből egyenesen káros intézménynek tart.

Kedden S z a b ó S á m u e l kolozsvári tanár tartotta meg értekezését „Az egységes középiskoláról.” Főkövetelése, hogy az iskola minden ízében nemzeti legyen, a tanítás, a testi és lelki képességek összehangzó és egészséges fejlődése érdekében, csupán a legszükségesebbek közlésére szorítkozzék, épen ezekért kárhóztatja a modern nyelvek tanítását a gimnáziumban és legfennebb csak az angolnak, mint legkönnyűnek fakultatív tanítását tűrné meg. A latinnyelv tanítását is csak a 3. vagy 4-ik osztályban kezdené. A vonzó és minden részben érdekes felolvasás, hosszúsága dacára is képes volt a figyelmet mindvégig lekötve tartani. Ezután L á z á r I s t v á n enyedi tanár olvasta fel értekezését a tanári közvéleményről az ev. ref. iskolákban. Kifejti, hogy tanári testületeink nem rendelkeznek olyan tétrel, a melyen véleményeiket nyilváníthatnák, a tanügyi kérdések fölött eszmecserét folytathatnák, e végből ohajtja, hogy értekezletünk lépjen érintkezésbe az országos valamint a többi párcialis felekezeti tanár értekezletekkel és hasson oda, hogy a „Protestáns Közlöny” szerkesztősége tanügyi mellékletet adjon ki, melyben tér nyitatték a tanárok számára, hogy megállapodásaik közreadassanak és nézeteikről a mivel köztársaság és az illetékes köröknek is tudomást szerezenek. Az a meggyőződése, így végzi, hogy az élet mozgásban nyilatkozik, egykedvű quietismus a rohamos haladás korszakában, egyértelmű a lassu haldoklás.

Kedden délután egy hosszabb eszmecserét provokált kérdés került szőnyegre, t. i. a szászvárcsi Kun-kollégium javaslata az állam által kinevezett felekezeti tanároknak az özvegy-árvai nyugdíj alapban való felvétele iránt. Az értekezlet tagjait a kérdés megoldásánál két egyképen nevezetes szempont vezette, t. i. az alap vagyoni állásának praktikus mérlegelése és a kollegialitásból, az együtvértartozásból folyó kötelezettség beismerésének humánus szempontja. Lehetetlen volt a két szempont követelményeit teljesen egyeztetni, minél fogva abban történt megállapodás, hogy az értekezlet elvileg kimondta a nevezett tanároknak az özvegy-árvai alapba leendő feltételét, de miután felvételük által a különben sem florealó intézmény annyira megterhetetnének, hogy nagyobb arányu halálázások esetében kötelezettségeinek eleget tenni nem bírna, előbb gondolkodni kíván a szükséges fedezetéről, a mely legnagyobb részben az Enyeden tartott értekezlet határozata értelmében, a minden egyes tanári szék után az iskolától segélyképen fizetendő 8—10 irtos illetékek összegéből állana. Az éképen elintéztett kérdés után dr. F a r n o s D e z s ő n e k „Az iskolai kirándulások rendezéséről” c. alatt tartott előterjesztése vette igénybe néhány perere a tagok figyelmét. Minthogy az értekezlet

az iskolai egyaránt ki sejt és ajánlításokat leg

Az értekezletnek „Az értelmelem figyelemre emlitést fel lással kísértitéli a kultúndás tan szólott a be vasóótól elt felolvasása előrehalado merült volt tatott el. Sz az értekezle vében a jöv ezután rövi

Megk épületes tá tájékozást r foglaltó Évk határozta e megelőző é ságához, m egy-egy é sok és vért csak olyan melynek el sül a lég.

Ha fe napon főgo s ha kieme figyelmet, p telligens p jában hű k letnek.

A n.-CI

Önké meg rend tagok szok nehány sil előt. Ezz gerpek Mik telven tüz dályokat, m vábli kitart ködesre hiv tottnak nyi

Az ál szertár és seket hallg hogy miudl lelhető, kül tanók lelki sit egyesüle

Ezekt fel gonddal ködeséről, éber figyeltü zűvészektol leti tagokat pesitsek ma elvégzésére.

Az ál vastatik Ma egyleti tag, szoros elfo vettük tud mások hely körébe tart rancsnokság tisztre Danc zetónak V közgyűlésne riadó éljenz felvétele ut költözött tev rendben oszt ezen egyesü

Mint is fényesen királyunkna testületek, e hogy ezen csekvés nél minden ház s közséház zászoldisbe

az iskolai kirándulásoknak a tanulók testi és lelki életére egyaránt kiható fontosságát elismerte, felolvasó előterjesztéseit és ajánlatait egyhangulag magáévá tette és megvalósításokat leg sürögösebb elintézését igénylő teendői közé sorozta.

Az értekezések sorát Bod Károly udvarhelyi tanárnak „Az iskolai önképző körökről” szerdán d. e. tartott szellemes felolvasása zárta be. A felolvasás számos figyelemre méltó mozzanata között első helyen érdemel említést felolvasónak részletes és igen talpraesett indoklással kísért azon nyilatkozata, melylyel határozottan elítéli a kultuszminiszternek azt az intencióját, hogy a szekundás tanulók az önképzőkörökből kizárassanak. Hozzászóltott a beszédhez Váro Ferenc enyedi tanár is, a felolvasótól eltérő véleményének adva kifejezést. Benke István felolvasása következett volna ezután, de tekintettel az idő előrehaladottságára, valamint az elmék és kedélyek kimerült voltára a felolvasást a következő értekezletre halasztott el. Szakács Mózes szólalt még fel, röviden meghívta az értekezletet az udvarhelyi gimnázium előjárósága nevében a jövő évre Udvarhelyre. Elnök a tanácskozással ezután rövid beszéddel bezárta.

Megkívánom jegyezni, hogy az értekezlet igen sok épületes tanügyi kérdést vetett fel, a melyek felől bővebb tájékoztatást nyújthat majd az összes értekezéseket magában foglaló Évkönyv, a minek rendszeres kiadását ez alkalommal határozta el az értekezlet. A tanácskozás most is, mint a megelőző értekezleteken, méltóan a tanártestületek méltóságához, mindvégig magas színvonalon állott. Ha volt is egy-egy élesebb személyi célzás, az a különböző felfogások és vérmérsékleti differenciák okán származhatott és csak olyan volt, mint röpke vihar tikkasztó nyárban, a melynek elenyésző morája után kitiiztult az ég, felírásul a lég.

Ha felemlitem még, hogy az értekezlet tagjait első napon főgondnok báró Kemény Domokos vendéglelte meg s ha kiemelem azt a szívélyes fogadtatást és gyöngéd figyelmet, melyben a vásárhelyi tanárkar és a város intelligens polgárai vendégeiket részesítették, akkor nagyjában hű köpöt adtam a morosvásárhelyi tanári értekezletnek.

Vége.

A n-enyedi önkéntes tűzoltó egyesület közgyűlése.

Önkéntes tűzoltó egyletünk folyó hó 12-én tartotta meg rendes évi közgyűlést a város ház dísztermében a tagok szokatlanul nagy érdeklődése mellett. A zenekar néhány sikerült darabot játszott el a gyűlés megnyitása előtt. Ezután a főparancsnoki jelentést olvasta fel Ungerpék Miklós főparancsnokunk, élénk vonásokkal esztelven tűzoltó-egyesületünk helyzetét, rajzolva az akadályokat, melyek nemes működése útjában állanak s továbbá kitérte, régi jó nevéhez méltó szereplés és működésre híván fel bajtársai figyelmét, a gyűlést megnyitották nyilvánította.

Az általános helyesléssel fogadott megnyitó után a szertár és pénztár állásáról benyújtott bizottsági jelentéseket hallgattuk meg, melyekből örömmel győződünk meg, hogy mindkét téren kellő rend és megfelelő haladás észlelhető, különös elismerésben részesült Lázár Károly pénztárnok lelkiismeretes buzgalmaért, melyet évek óta tanúsít egyesületünk érdekében.

Ezek után Sebetyén Sándor első segédtiszt olvasta fel gonddal egybeállított évi jelentését az egyesület működéséről, halál adván a gondviselőnek és polgártársaink éber figyelmének azért, hogy városunkat nagyobb mérvű tűzvédeletről megóvta s lelkes szavakban hívta fel az egyleti tagokat, hogy folytonos gyakorlatok tartása által képesítsék magukat a vész napjaiban teljesítendő teendők elvégzésére.

Az általános éljenzéssel fogadott jelentés után olvastatik Malnási Domokos buzgó és sok éven át tevékeny egyleti tag, alparancsnok lemondása, hivatkozással sokszoros elfoglaltsága és egészségi állapotára. Sajnálattal vettük tudomásul s miután az időközben megürelt állomások helyettesítés útján való betöltése a parancsnokság körébe tartozik, a közgyűlés rövid felfüggesztésével parancsnoksági gyűlés tartatott, melyben az alparancsnoki tisztre Dancs Mózes, helyére pedig szivattyús szakaszvezetőnek Végh Sámuel helyettesített, mely eredmény közgyűlésnek kijelentetvén, a parancsnokság intézkedése riadó éljenzéssel vétett tudomásul. — Nehány új tag felvétele után a gyűlés tagjai emelkedett hangulatban költözött tevékenységre határozván magukat a legszebb rendben osztak szét, magukkal vivén azon óhajt, hogy ezen egyesület városunkban önkéntes jellegében soká éljen!

Referens.

Levelezés.

Verespatak, 1892. június 11-én.

Mint mindenütt széles e hazában, úgy Verespatakon is fényesen meg ünnepeltük Ő felsége I. Ferenc József királyunknak 25. éves koronázási jubileumát. A járás, község, testületek, eklézsiák és egyesek vállvetve igyekeztek azon, hogy ezen ünnepély minél sikerültebb legyen, a mi — dicsekvés nélkül legyen mondván — teljesült is. 7-én este minden ház kivilágítva a piacon két szolgabírói hivatalnál s község házában egy-egy szép transparent s a piaci házak zászlódíszben díszeltek.

A kincstári bánya épületei fényesen ki voltak világítva s az ott rendezett tűzijáték is szép és sikerült volt. Csak az idő nem volt az ünnepélyhez méltó, mert eső esett, hideg szél fujdogált s a piacon rendezeni szándékolt tüzéne, valamint közösgünk körül övedző hegyeken gyujtani szokott rőtűtűk e miatt elmaradtak. 8. korán reggel mozsárlővések riasztották fel a még ágyban heverőket. Három helyen voltak felállítva a mozsárágyuk, illetve három helyen voltak kösziklákba díszlővére szánt furlyukak furva s az azok által okozott dörög ezerszeresen vízhangzott s igen inpozáns volt.

Reggeli 9 órakor a képviselőtestület a járási főszolgabíró s az előjáróság vezetése alatt a róm. kath. templomba ment isteni tiszteletet hallgatni, onnan a kincstári bánya tiszti személyzetével egyesülve zászlóval és zenével az unitárius, majd a gr. kath. és végre a gr. kel. templomba vonul ugyancsak isteni tiszteletet hallgatni.

Megemlítésre méltó szép dolog azon egyetértés mely Verespatakon köztünk s a románok között uralkodik. Nemzeti zászlóval, Bákoczy és Hunyady indulóval vonult a menet a gr. kath. és keleti templomokhoz, de azért egy románnak sem jutott eszébe ezen megütöközni mint a hogy nem jutott eszébe Lukacsiu által Bécsbe vezetett román küldöttségben részt venni. Vajha mindenütt ily testvéries egyetértés uralkodnánk.

Délben a kaszinó nagytermében díszebéd volt, melyen 41 személy, Verespatak színe-java, nemzet és vallás különbség nélkül vett részt. Az első tosztot Imreh főszolgabíró ur mondta Ő felsége a király és a királynéra, követte utána ugyanezt Major gr.kath. lelkész románnyelven. Mindkettőt a közönség álva hallgatta végig. Raffay unit. lelkész a házára; Nikel kir. bánatyiszi Imreh főszolgabíró emelte poharát. A többi tosztokat nem volt időm meghallgatni, mert kezdetét vette a közönség által rendezett nép-ünnepély. A piacon sátrak alatt deli menyecskék stütötték az izletes „tordai” pecsenyét s lágy cipő melléklettel osztották a rendezők ki a nép között s hogy meg ne eszmöröljenek: bort is kaptak, quantum satis.

A nagy tolongás dacára baleset nem történt, csak egy rossz szójátékot eredményezett t. i. egy néhány loyális alattvaló annyit talált bevenni a jóból, hogy: „balra esett.” A népkertbe májusra volt felállítva, két tallérral tetején; volt lepényevés, szákveseny stb. stb.

Az iskolás gyermekeknek táncmulatság rendeztetett ugyancsak a népkertben, melyen Imreh Ebergényi Mózes és Dr. Bláha és Áron Bálint urak jó voltából a gyermekek között fánk, édesség és patogtatott kukorica osztott ki. Esti 7 órakor a gyermekek hazamentek s helyüket a nagyok foglalták els táncoltak hévvel, lelkesedéssel a „díszelőadás” kezdeteig. Igen „díszelőadás,” mert nálunk színészek vannak, még pedig jó színészek a Fábán és Szerémsfalvy társulata. Eddig három darabot adtak elő: „Paraszt-kisasszony,” „Sabin-nők elrablása” és „sz Igmandi kis pap” c. részint eredeti, részint fordított színműveket. Nők közül igazi tehetség Erős Antonia urhölgy. Őde iskolázott hanggal rendelkezik élénk, csinos játéka, a szerepének helyes felfogása és azok ügyes előadása: el-

árujják a törekvő, ambíciós színész! A férfiak közül: a két igazgató tűnik ki, kik bármely nagyobb színpadon is fényesen megállnák helyüket!

A díszelőadás végével az ünnepély is véget ért, valamint az erről szóló referádám is azon szívből jövő óhajommal végződik: Soká éljen felséges királyunk I. Ferenc József és felséges királynőnk Erzsébet!

R. I.

Vegyes hírek.

— **Mennyegző.** Tóth László nyáradkaracsonyfalvi ev. ref. lelkész e hó 14-én tartotta esküvőjét Csórán Pásztohy Mari kisasszonnyal, melyen a városunkból a menyasszony nagybátyjai dr. Kovács Ödön tanár és Kovács Gyula polgármester családostól részt vettek. Aldást kívánunk az új párnak.

Hymér hír. Gogánváralyai Száva Dénes m.-szenygyeli birtokos, f. hó. 16-án jegyezte el Kissa Abert ny. m. kir. honvéd őrnagy bájos leányát Ilonát. Boldogságot kívánunk a frigyhez.

— **A theol. akad. önképzőkör** valamint az általános ifjúságikör ünnepélyes záró-gyűléseiket f. hó 12-én tartották meg a kollégium dísztermében szép számmal összegyűlt városi közönség s a tanárkarok jelenlétében. Az ünnepélyt a XC-ik szolt. elnöklésével kezdte meg az ifjúság, a mely után Baczó Mózes IV. theol. mondta el, pályanyertes imáját. A magvas tartalom, az áhitattal telt emelkedett előadás méltán érdemel elismerést. A theodalkar éneke után, a melyekkel egyszersmint az ünnepély egyházas jellegű része záródott be, az ifjúsági vonós zenekar játszott egy részletet, a „Hunyadi” c. operából, a tőle már megszokott precízitással. A taps és elismerés, méltán illette a zenekart mint buzgó karnagyukat. Ez után Viski Gyula IV. theol. általános ifju köri elnök, elnöki megnyitó beszédet Szakács Imre II. theol. tikkari jelentést, Bíró András IV. theol. elnök szintén egy jelentést olvasott fel, a melyekben beszámolnak a nyilvánosság előtt is a körök működéséről. A tetszéssel fogadott jelentések után a pályadíjak odaítélése következett. A szépszámu pályadíjakra munkák is kellő minőségűek s jó nagyszámmal érkeztek be. E pont alatti különben leg-érdemesebb mozzanat volt a szavalati verseny. Hármán versenyeztek a kitűzött 1 drb aranyért Szakács Imre I. theol. Józsa Gyula II. theol. és Kovács Dezső gy. tanuló. Az eredmény az lett, hogy szavazat többséggel Szakács Imre nyert Ábrányi Emilnek „Keressem az Isten,” c. költ. elszavalásával. A képezdei dalkör s a főiskolai fuvózenekar indulói után a közönség elégedetten távozott.

R. P.

(Folytatás a negyedik oldalon.)

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY.

TÖRÖK BERTALAN.

Kiadóulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

Leszállított áru selymeket

méterenkint 25%—33% és 50% árleengedéssel az eredeti áron alól szállít, megrendelt egyes öltövényekre, vagy végében is postabér és vámmentesen HENNEBERG G. (es. kir. udvari szállító) selyemgyára ZÜRICHBEN. Minták posta fordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. (2.)

Nagyon szilárd szivattyú!

Nechvile testvérek Bécs, V | I. Ziegelofen-utca 1.

Legmagasabb kitüntetés:
●● **diszokmány**, ●●
mező- és erdő gazdasági kiállítás Bécsben, 1890.
Diszokmány
Mistelbach, 1891.
—○ Jutalom-dij —
Gr.-Schweinbart, 1891.

Legmagasabb kitüntetés:
Görz, 1891.
Első állami jutalom-dij.
9 arany
és
ezüst érem.

Peronospora-szőlőfecskendő
Patent Austria,
Rendszer: cs. és kir. mezőgazdasági társaság, Bécsben.

Egyedüli képviselőség és raktár Erdélyben

OBERTH FRIGYESNÉL, MEDGYESEN.
BISZTRITSÁNY LAJOSNÁL, NAGYENYEDEN.

Az összes fecskendők részpattanál vannak ellátva és választás szerint ugyanezen áron Ausztria- vagy Svájci-elosztókkal (Zerstäuber) kaphatók. — **Teljes készüliek ára Medgyesen helyben:** Ausztria- vagy Svájci elosztóval 18 frt. Nagy-Enyeden 18 frt 50 kr. — Minden készülékhez használati utasítás van mellékelve. — A készülékek ládába pakolva s postán is szállíthatók. **A pakolás mindenkor ingyen történik.** — Részletfizetések vagy szüret utáni fizetések engedélyezhetők. — Részlicitot legjobb minőségben és jutányos áron mindig készletben tartunk. — **Készüliek kaphatók még Nagy-Enyeden:** Bisztritsány Lajosnál, Nendrich Pál raktárjában Gyulafehérvárt, Bauman Józsefnél Szász-Sebesen, Caspari J. L. néli Berethalmon, Fleischer testvéreknél Beszterczen, Hammer Józsefnél Nagy-Sinken, Schwarzw. M. néli Erzsébetvárosban, Teutsch B. Józsefnél Segesvárt, Wachner Traugottnál Szász-Régenben.

Nagyon szilárd szivattyú!

„Közérdek.”

A 48-49-iki honvédek özvegyeinek és árvaiknak segélyezésére a jövő évi költségvetésbe az ideinél nagyobb összeget vesz fel az országgyűlés, a pénzügyminiszter nyilatkozata szerint „a méltányosság sőt tisztesség követelményeinek megfelelőleg, melylyel a 48-49-iki honvédeknek tartozunk.”

Évzáró vizsgák. A nagyenyedi községi elemi leányiskola évzáró vizsgái a régivárosház nagytermében a következő sorrendben tartatnak meg: F. hó 20-án d. e. 9-12 óráig I. osztálynak, d. u. 4-7 óráig II. osztálynak, 21-én d. e. 9-12 óráig III. osztálynak, d. u. 4-7 óráig IV. osztálynak. 24-én d. u. 3 óráig az ev. ref. templomban zárónappal s a jutalom könyvek kiosztása. A kézi munka kiállítás az újravárosház nagytermében tekinthető meg. Szülők és tanúgy barátok tisztelettel meghívotnak.

A bécsi román küldöttség vezetője dr. Rátin János ügyvéd Tordán macskazénát kapott s ablakait beverték, Kozma takarékpénztári igazgatót Szilágy-Somlyón a román értelmiség fogadta óriási macska-zenével. Tordára 2 század katonaságot kértek, mivel a város szélein tömegesen lakó románság a város felgyújtásával s a köztük gyéren lakó magyarok megtámadásával fenyegetőztek.

Gyilkosság szerelemföltétele. Magyar-Csesztvén egy csinos szobaleányba egyszerre két ifjú legény szeretett bele egy magyar és egy oláh. A leány a magyar legényt tűntette ki s e miatt a másik anyira elbusulta magát, hogy végzetes tette vetemedett. Megleste e hó 15-én mikor vetélytársa este a leány szobájából kijöve az utcára ért s vasvillájával olyan csapást mért annak fejére, hogy rögtön meghalt. Megelőzőleg emlegette, hogy ma emberhalál lesz. A bűnvizsgálat megindult s a tettét nyíltan beismerő tettes le van tartoztatva.

Szökés. Kónya vasuti vendéglőjéből az ott ültetvezték alkalmazzák szobalány megszökött még pedig ha a szárnyaló hír nem csal. „Páraszon.” Ez azonban még nem volna nagy baj, de keservesebb ennél az, hogy gazdájának nagyobb összegű pénzével is elfelejtett beszámolni e miatt aztán a szökevényeket mindenféle erővel nyomozzák.

Szám. 758.

II. 1892.

Árlejtési hirdetmény.

Alsó-Fehérvármegye kir. tanácsos alispánja folyó évi június hó 10-én, 6158 szám alatt kelt intézkedéssel a vármegye törvényhatósági utain alkalmazandó utkapatok részére az alább felsorolt utiszerek beszerzését engedélyezte, u. m:

- 1) 50 darab lapos kapát nyéllal,
2) 50 „ vasasót „
3) 50 „ vaslapátot „
4) 50 „ vasgereblyét „
5) 50 „ kettős-csákányt nyéllal,
6) 30 „ sárhuzót nyéllal
7) 40 „ vasalt német targoncát.

A fent felsorolt utiszerek beszerzésének biztosítása céljából az 1892-ik év június 28-ik napjának délelőtti 10 órájára az alsófehérvármegyei m. kir. állam-építészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

Versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebb munkálatok elvállalására vonatkozó s általuk ajánlatba hozandó szállítás ár után számítandó 5% bánat pénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 óráig nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a később érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szállítandó utiszerek mintái, valamint a részletes feltételek alólirott hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Alsófehérvármegyei m. kir. állam-épít. hivatal Nagy-Enyeden, 1892. évi június hó 17.

7219.-1891. tkvi.

Arverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. bíróság mint tkönyvi hatóság által a nagyenyedi kisegítő takarékpénztárnak kisaknai Vassing Ilia hagyatéka és társa elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 100 frt. tőke, ennek 1885. évi november 14-től járó 6% kamatai 15 frt 65 kr., perbeli 7 frt 75 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 6 frt 50 kr. és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Vassing Ilia hagyatéka és Vassing Iliané: Mokány Máriaának a kis-aknai 67 sz. tkben A. + 1-20 rend. sz. alatti ingatlanaira 464 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés 1892. évi július hó 23-ik napján d. e. 10 órakor Kisakna községe házában fog megtartatni. Arverezni szándékozók végrehajtatók kivételével tartoznak az ingatlanok becserának 10%-át készpénzben avagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jogerőre válto után 3 egyenlő részletben 30, 60 és 90 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírósági pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíthatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint tkönyvi hatóságnál és Kisakna község előjáróságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbírósg mint tkönyvi hatóság. Nagy-Enyed, 1891. évi december hó 31-én.

VINCENTI, al-jbíró.

Sz. 6698-1891. tkvi.

Arverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbírósg, mint tkvi. hatóság által, a n.-szabeni Albina hitelintézetnek Pozsár Juon fugadi lakos elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 118 frt tőke, ennek 1890. évi május hó 25-ik napjától járó 6% kamatai 28 frt 75 kr., perbeli és végrehajtási hátrálékos már megállapított- valamint jelenlegi 7 frt 50 kr. és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Pozsár Juonnak a fugadi 64. sz. tkben A + 1-12 r. sz. a. ingatlanaira 277 frt és a fugadi 232 sz. tkben A + 1-2 r. sz. alatti ingatlanaira 235 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetik. Azon megjegyzéssel, hogy a 64. sz. tkben A + 3 r. 377/2. hrsz. a. szállított 11 frt 20 kr. dészma váltásig terhel.

Az árverés 1892. évi július hó 13-ik napján délelőtti 10 órakor Fugad községe házában fog megtartatni.

Arverezni szándékozók végrehajtatók kivételével tartoznak az ingatlanok becserának 10%-át végrehajtató kivételével készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jogerőre válto után 3 egyenlő részletben 30, 60 és 90 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt a n.-enyedi kir. adóhivatalnál, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírósg, mint tkvi. hatóságnál és Fugad község előjáróságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság. Nagyenyed, 1891. decz. hó 30-ik napján.

VINCENTI kir. al-jbíró.

Szám 1365-1892 tkvi.

Arverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság által tordai Antal Dénesnek Enyedi Béla n.-enyedi lakos elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 6 frt 20 kr. tőke, 82 kr. perbeli, 3 frt 50 kr. végrehajtási költség erejéig továbbá 20 frt tőke, 82 kr. perbeli és 4 frt 50 kr. végrehajtási, már megállapított, valamint jelenlegi 5 frt 20 kr. és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett tekintettel az 1881 évi 60. t.-cz. 156. §. d. pontjára, a nagyváki 126. sz. tkben A + 1. rend 42. 43. hrsz. alatti egész belső házas telekre 400 frt, továbbá a 3-19 r. sz. alatti ingatlanoknak Enyedi Bélát megillető 1/2-ed rész jutalékára 293 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetik. Megjegyeztetven, hogy a fenti fekvőkre Enyedi Biri, szül. Sebesi életfogytiglani haszonélv. zettel bír.

Az árverés 1892-ik évi július hó 20-ik napján d. e. 9 órakor Nagylak községe házában fog megtartatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jogerőre válto után 3 egyenlő részletben 30, 60 és 90 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6%-os kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog betudatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságnál és Nagylak község előjáróságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbírósg, mint tkönyvi hatóság. Nagyenyed, 1892. április hó 12. napján.

VINCENTI, kir. al-jbíró.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az 25-52

„Egyetértés”

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó község legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesítések gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatának változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza lettek népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „EGYETÉRTÉS” olvasói értesülhetnek első sorban. Az országgyűlési tárgyalásokról a legérthetőbb, tárgyilagos hírt tudósítást egyedül az „Egyetértés” közli. Barmely párttörzshöz tartozék is a képviselő, beszéde az „Egyetértés”-ben a legterjedelmesebben közöltek. Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi célt szolgál, mert naponként megtalálja benne a család, a hálgycivilizáció a maga szép-irodalmi olvasmányát a világirodalom legkitűnőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárcacikkeket legjobb íróinktól, divat tudósítást Párisból stb., ugy, hogy nincs szépirodalmi lap, mely az „Egyetértés”-nek e rovatával a versenyt kiállhatna.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés”-nek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólérséltőség tekintetében utólréhetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés”-nek, hogy az események ösmertése körül soha semminemű tekintetektől sem hagyta magát befolyásolni, s mint teljesen független lap fölötté áll minden pártérdeknek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításnak is mindenkor a párttekineteken felülemelkedő részrehajlatlanság szerzett meg a közeliismerést, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés” olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés” gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés”, kereskedelmi s társadai tudósításainak bő-ségével a többi lapok már fel sem veszik a versenyt. — A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az „Egyetértés”-ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az „Egyetértés” ma már nélkülözhetlené vált, mint a hazai kereskedelmi-, ipar- és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezér lapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés” a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendes rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt bő tudósításokon kívül végre csak az „Egyetértés”, 3 speciális rovatát említhetjük meg, melyek országos híre tettek szert. Ezek az Irodalom, a Tanügy és a Mezőgazdaság melyek mindegyike egy-egy szakapot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS”-re,

melynek előfizetési ára: egy hóra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszimokat a kiadóhivatal kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés” felelős szerkesztője és kiadó-tulajdonosa:

CSÁVOLSZKY LAJOS.

Az „Egyetértés” kiadóhivatala: Daiszinház-utca I. szám. (Az operaházzal szemben.)

ZACHERLIN

6-10

vevésénél nagy figyelemmel kell lenni

Vevő: ... nekem nem kell kibontott féreg por, mert én Zacherlint kértem! ... Joggal dicsérik e különleges és kitűnő minden féreg-elleni szert, azért csak lepecsélte és az üvegbe nyomott „Zacherl” névvel valót veszek. — Valódi kapható:

Table listing agents for Nagyenyeden, Gy.-Fehérvárt, and Balázsfalván.

Nyomatott Wokál Jánosnál Nagyenyeden 1892.

Szerke Nag A KIADO lap szeli közlemé Klad Wokál Ján az előfze bérment Ké/tratok

A tudom ság eleven za magát a falak A tudom tan tekinthet nemes öntuda odaadással sz dekeit. A mi istenség alkot mert a jövőv vekben, mely jai tiszták, ra séges iránt k És még vágyai, ábrá Ébrednek he tisztaságban, a léha, lelke hív létre. Határoz bentő változ nem az isko A csalá minden olya szárnyait me elcsüggesztő Az elvtéves nevelés az otthon kö ifju önállóság ben hozzá sz lök, hogy ne tanítják arra szeretetet, a nak tekintse, éri, legjobb ják arra, hog munka lesz

T Köz

Karácson tus! S az atla imádság szállt E nagy tekintélyes spa pár francia est Az est i ellepték a disz volt összeállitv cára vallott. A ráceonyi ajau Ez ajand süveg volt, me Nemsoka Itt bucs megkedvelt sp Carcsanak, h te őket. Sorrenbe Az előbb sétakertben, m közepén szök Végre in kat, s el hag jónk Colon fe